

Arrest

nr. 267 519 van 28 januari 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XI^e KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 6 september 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 augustus 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die volgens haar verklaringen België is binnengekomen op 5 januari 2021, diende op 18 januari 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 4 augustus 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoekster bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/01/2021
Overdracht CGVS: 16/03/2021*

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming organiseerde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 28 mei 2021 een persoonlijk onderhoud van 8u45 tot 12u20. U werd doorheen het onderhoud bijgestaan door een tolk het Urdu machtig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn van het district Poonch, in de provincie Azad-Kashmir, waar u woonde tot uw vertrek uit het land. U haalde een Bachelorsdiploma aan een open universiteit in Islamabad en werkte enkele jaren als lerares in een school in de buurt.

U was in Kashmir lid van de Jammu Kashmir National Awami Party (JKNAP) sinds 2014, eerst als gewoon lid en vanaf 2019 als secretaris-generaal voor de afdeling South Pachiot, wat ongeveer acht dorpen omvatte. U organiseerde hier maandelijkse bijeenkomsten, waar u moeders en zussen zou waarschuwen voor rekrutering van hun zonen en broers door extremistische organisaties actief in madrassas en scholen (Jihad Exposed). Dit werd u kwalijk genomen door de organisaties in kwestie, die u begonnen bedreigen in de zomer van 2020 via uw broers en mannelijke partijleden. Hierop besloot u dat u maar beter het land kon verlaten.

U verliet Pakistan op 8 september 2020 en reisde via-via naar Frankrijk, met als bedoeling naar het Verenigd Koninkrijk te reizen. Dit draaide op niets uit, waarop u besloot om internationale bescherming te vragen in België. U kwam aan in België op 5 januari 2021 en verzocht hier om internationale bescherming op 18 januari 2021. Ter staving van uw relaas legt u voor: een Pakistaanse identiteitskaart, een lidkaart van de JKNAP, een inschrijving bij de JKNAP, en een brief van de JKNAP.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u in Pakistan actief was voor de Jammu Kashmir National Awami Party (JKNAP), welke opkomt voor een onafhankelijk Kashmir, en in het kader hiervan zou u onrechtstreeks bedreigingen hebben ontvangen sinds midden 2020 vanwege religieuze extremisten. U zou geen problemen kennen met de Pakistaanse overheid (CGVS p. 21). U bent er evenwel niet in geslaagd om op basis hiervan een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Er zijn namelijk redenen om te betwijfelen dat u tout court bedreigingen hebt ontvangen in Pakistan. Zo valt het ten eerste op dat uw verklaringen voor het CGVS en voor de DVZ zich op dit punt tegen spreken. U verklaarde voor de DVZ namelijk nog dat u al sinds 2014 problemen kende met religieuze extremisten, en hier in 2017 ook een klacht voor neerlegde (vragenlijst CGVS dd. 3 maart 2021, afdeling 3.5.). Voor het CGVS stelt u evenwel dat u pas in augustus 2020 dreigementen begon te ontvangen, via mannelijke familieleden en partijleden, en u het daardoor in de laatste maanden van uw verblijf in Pakistan te gevaarlijk achtte om nog te blijven (CGVS p. 16, 17, 19).

Aansluitend hierop is het ten tweede ook heel merkwaardig dat u verklaart als sinds 2014 actief te zijn geweest met het militeren tegen extremistische rekrutering in de streek bij de "Jihad Exposed"-campagne, maar dat u hier zo'n zes jaar lang geen problemen door gekend zou hebben, om dan in augustus 2020 plots doodsb bedreigingen en aantijgingen van blasfemie over u heen te krijgen. Hier op gewezen, kan u enkel maar speculeren dat dit te maken had met uw recente promotie tot secretaris-generaal voor uw afdeling (CGVS p. 17), welke nochtans al een jaar eerder plaatsvond (CGVS p. 12). U geeft trouwens aan dat er gedurende al deze tijd nooit enige incidenten plaatsgrepen tijdens de activiteiten (CGVS p. 13). De voorgehouden bedreigingen komen met andere woorden ietwat uit de lucht vallen.

U kan ten derde geen overtuigende stukken voorleggen om de bedreigingen tegen u te staven. U verklaart hierover dat de bedreigingen en beschuldigingen (onder meer van blasfemie) volledig mondeling gebeurden en er daarom niets van op papier staat. Het zou ook niet in de media verkondigd zijn (CGVS p. 20). Dit doet eraan twifelen of deze beschuldiging wel gebeurd is; religieuze extremisten zijn doorgaans niet discreet als het aankomt op beschuldigingen van godslastering; de bedoeling is net om het doelwit van de beschuldiging te marginaliseren en anderen aan te sporen tot geweld.

U kan enkel een brief voorleggen van de JKNAP zelf, waarin gewag gemaakt wordt van uw problemen (document 4). Hier vallen evenwel een aantal bedenkingen bij te formuleren, los nog van de algemene fraudegevoeligheid van Pakistaanse documenten waarop infra gewezen. Deze brief heeft namelijk een zeer gemaakt karakter – het valt op dat de eerste twee en de laatste paragraaf opgesteld zijn in feilloos Engels, met degelijke opmaak. De derde paragraaf, waarin de bedreigingen tegen u worden uiteengezet, vervalt evenwel in zeer erbarmelijk taalgebruik en opmaak, met onder meer een verwarring tussen him/her als er over u gesproken wordt. Mogelijk gaat het om een brief waar enig knip- en plakwerk aan te pas kwam, of een “standaardformulier” met in te vullen vakken naar believen van de cliënt. Wat er ook van zij, dit stuk ondermijnt de aannemelijkheid van uw voorgehouden problemen eerder dan deze te ondersteunen.

Ten vierde is het ook merkwaardig dat u stelt nooit persoonlijk bedreigd of geconfronteerd geweest te zijn bij het uitvoeren van uw activiteiten of op andere momenten. U maakt enkel gewag van een buurjongen die u aanmaande om te stoppen met uw activiteiten, maar verwijst voor het overige steevast naar bedreigingen die u ontvangen zou hebben via mannelijke familieleden en partijleden (CGVS p. 16, 17). Dit valt maar moeilijk te geloven; u maakt gewag van bedreigingen die ernstig genoeg zouden geweest zijn om u ertoe aan te zetten het land te verlaten, maar tegelijk zou u zelf nooit persoonlijk bedreigd geweest zijn. Mogelijk gaat het hier om een poging om enige afstand te creëren tussen u en de voorgehouden bedreigingen, en u zo te ontslaan van de noodzaak om hier in al te veel detail over te hoeven vertellen. U blijft dan ook doorheen get onderhoud vaag over de inhoud van de bedreigingen, en komt nooit verder dan te stellen dat u verweten werd anti-Islam te zijn, anti-Pakistan te zijn, en blasfemie te hebben gepleegd (CGVS p. 18). Dergelijke vaagheid komt de aannemelijkheid van hetgeen u beweert niet ten goede.

Bovendien, als u ten vijfde verder over deze zaken bevraagd wordt, geeft u aan dat u nooit persoonlijk bedreigd werd omdat de extremisten in kwestie niet konden verschijnen op activiteiten exclusief georganiseerd voor vrouwen (CGVS p. 17, 18)). Het valt evenwel te betwijfelen dat extremisten die u met de dood bedreigen omwille van blasfemie zich hier veel van zouden aantrekken. Trouwens geeft u daarna ook aan dat alle bedreigingen die uw familie- en partijleden ontvingen gebeurden via SMS of telefonisch, waardoor het excuus dat u op exclusief vrouwelijke activiteiten aanwezig was niet meer van tel is. Hier op gewezen, verandert u het geweer van schouder en stelt u dat de extremisten uw telefoonnummer niet kenden (CGVS p. 17), wat maar erg ad hoc overkomt als uitleg. Trouwens stelt u later in het onderhoud, bevraagd over de mogelijkheid om u elders te vestigen om aan het probleem te ontsnappen, dat de extremisten daarentegen wel zouden weten waar al uw familieleden wonen elders in Pakistan (CGVS p. 20). Het lijkt maar moeilijk voor te stellen dat ze op de hoogte zouden zijn van de telefoonnummers en woonplaatsen van uw familieleden, maar niet uw nummer zouden kunnen achterhalen.

Ten zesde geeft u trouwens aan dat u geen weet hebt van iemand van de JKNAP die gedood zou zijn bij het uitoefenen van politieke activiteiten, met hoge of lage functie (CGVS p. 14). Dergelijk gebrek aan voorgaande vervolgingsfeiten bij mensen met een hoger profiel dan u maakt het minder aannemelijk dat u op basis van louter onrechtstreekse bedreigingen, zo die al voor waar genomen worden, een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Het is ten zevende trouwens opvallend dat na uw vertrek uit het land de bedreigingen volgens u plots ophielden, ook al zetten uw collega's de campagne tegen extremistische rekrutering naar uw eigen zetten voort (CGVS p. 19). U zou enkel onrechtstreeks via familieleden en andere partijleden bedreigd geweest zijn, maar dit alles houdt op van zodra u het land verlaat – dit valt maar moeilijk te geloven; minstens zou men verwachten dat uw kameraden die de campagne voortzetten het doelwit van de extremisten zouden worden. Het maakt de door u voorgehouden dreigingen tegen u alleen verder onaannemelijk.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (met name in Frankrijk; CGVS p. 19, 20). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans

heeft. Dat u dit naliert in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen – en er is supra al gewezen op specifieke problemen met document 4. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-9> of <https://www.cgvs.be/nl/>) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verdergezet. Zo is er in geheel Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten, alsook een vermindering van het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel is. In de voorbije jaren vonden er nauwelijks aanslagen plaats.

De regio kan dan ook bestempeld worden als de meest stabiele in Pakistan. De situatie aan de Pakistaans-Indiase grens intensifieerde echter wel. Niettegenstaande Pakistan en India eind mei 2018 een staakt-het-vuren afkondigden vonden er nog steeds grensoverschrijdende aanvallen plaats. Nadat in februari 2019 een zelfmoordaanslag plaatsvond waarbij 42 Indische soldaten stierven, stegen de spanningen tussen Pakistan en India en werd een toename in militaire activiteiten en incidenten aan de grens gerapporteerd, waarbij ook burgerslachtoffers vielen te betreuren. Deze trend zette zich verder in 2020, met een intensifiëring van het aantal grensoverschrijdende incidenten. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten aan voornoemde grens.

In de regio Gilgit-Baltistan vonden weinig tot geen incidenten plaats binnen de rapporteringsperiode. De bombardementen aan de grens zorgden in 2019 voor een tijdelijke interne ontheemding.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt. Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Azad Kashmir. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekster voert onder "Middelen van verweer" aan als volgt:

"Verzoekster werd het statuut van vluchteling en subsidiair beschermingsstatuut geweigerd daar het CGVS meent dat zij niet voldoende aangetoond heeft dat zij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

- Motiveringsplicht:

De motiveringplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

(Dit wil zeggen de beslissing rechtens kunnen dragen en verantwoorden). De zijnsgrond van het besluit moet gedetermineerd zijn door een correcte toepassing van het toepasselijke materiële en formele recht (juridische motieven) op de feiten uit de het administratief dossier.

Uit de bestreden beslissing kan op geen enkele wijze afgeleid worden op welke basis dan wel de beslissing is genomen. Dat dit alles een schending is van de wet van 29.07.1991 namelijk een schending van de formele motiveringsplicht.

De Conventie van Genève van 1951 omschrijft een vluchteling als volgt: "Elke persoon die zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit heeft of indien hij geen nationaliteit heeft, buiten zijn land van herkomst bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of zuil invoeren omdat hij vreest voor vervolging omwille van zijn ras, zijn religie, zijn nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep, of zijn politieke overtuiging".

Verzoekster is ervan overtuigd dat zij aan deze omschrijving voldoet en begrijpt dan ook niet waarom het CGVS een negatieve beslissing heeft genomen met betrekking tot haar asielaanvraag. Huidige beslissing is dan ook een schending van de artikels 1 en 2 afdeling A van de conventie.

Dat verzoekster zich met deze beslissing absoluut niet akkoord kan verklaren en het volgende wenst te benadrukken:

3.1. M.b.t. de weerlegging en de uiteenzetting van de elementen uit de motivatie van de bestreden beslissing

a) Aangaande het asielrelaas van verzoekster

Het CGVS stelt dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging en dat er weinig geloof kan worden gehecht aan haar asielrelaas.

Men meent niet dat de persoonlijke situatie van verzoekster er één is die valt onder de bepalingen van de Conventie van Genève. Verzoekster kan deze zienswijze helemaal niet begrijpen en heeft wel degelijk aangegeven dat zij een vervolging vreest bij een terugkeer naar haar land van herkomst.

Verzoekster wordt beschuldigd en bedreigd wegens blasfemie. De meerderheid in Pakistan is moslim, doch verzoekster strijdt voor een vrij Kashmir, waar alle godsdiensten en alle burgers in vrijheid kunnen samenleven. Bovendien organiseerde zij evenementen waarbij zij moeders en dochters waarschuwden voor de gevolgen voor hun zonen/broers wanneer zij werden opgeroepen of geronseld om zich aan te sluiten bij de extremistische organisaties.

Het CGVS heeft evenwel beslist om aan verzoekster de internationale bescherming te weigeren. Zij menen immers dat de ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier niet aantonen dat er een gegronde vrees is voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch dat er een reëel risico is op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre bescherming.

Dat het duidelijk mag zijn dat verwerende partij in gebreke blijft een pertinente beslissing te nemen die ondersteund wordt door gegronde redenen die de beslissing enige draagkracht geven. Verzoekster heeft er alles aan gedaan om haar asielrelaas te staven en dit wordt manifest genegeerd door verwerende partij. Met betrekking tot de door verzoekster neergelegde stukken, stelt verwerende partij dat de authenticiteit ervan niet kan worden aangenomen. Dat zij hiermede een negatieve bewijslast op verzoekster leggen die het voor haar onmogelijk maakt om haar asielrelaas te staven. Dit is niet redelijk. Verzoekster legde duidelijke en samenhangende verklaringen af bij het CGVS. Zij kon op alle vragen tijdens het persoonlijk onderhoud een duidelijk antwoord geven. Dat uit de verklaringen duidelijk mag blijken dat zij lid was van de politieke partij en hier een belangrijke positie heeft bekleed.

Verzoekster wordt beschuldigd en bedreigd wegens blasfemie. De meerderheid in Pakistan is moslim, doch verzoekster strijdt voor een vrij Kashmir, waar alle godsdiensten en alle burgers in vrijheid kunnen samenleven. Bovendien organiseerde zij evenementen waarbij zij moeders en dochters waarschuwden voor de gevolgen voor hun zonen/broers wanneer zij werden opgeroepen of geronseld om zich aan te sluiten bij de extremistische organisaties.

Zij vreest bovendien dat de Taliban zal oprukken naar de naburige landen. Gezien zij families waarschuwde voor de rekrutering van jongeren, meent zij, wanneer de Taliban ook oprukt naar de naburige landen, dat zij een terechte vrees heeft voor haar leven.

Pakistan is een islamitisch land en voorziet in haar wet nog steeds een bestraffing van blasfemie. Deze wet wordt door de overheid van Pakistan vaak misbruikt en is als het ware een passe-partout bepaling die willekeurig wordt gebruikt om religieuze minderheden te vervolgen en tot de dood te veroordelen.

Het CGVS slaagt er niet in de beslissing op ernstige argumenten te baseren en dit getuigt van een ernstig gebrek aan zorgvuldigheid bij de behandeling van dit dossier. Immers, er is geen enkele reden om te twifelen aan de geloofwaardigheid van het asielrelaas van verzoekster! De drogredenen waarop verwerende partij zich tracht te beroepen zijn absoluut onaanvaardbaar.

Het CGVS is wel degelijk op de hoogte van de actuele situatie in Pakistan ten aanzien van christenen. Het is er erg onveilig i.t.t. wat men in de beslissing beweert. Men heeft geen enkele moeite gedaan om de actuele situatie verder grondig te onderzoeken. Dat dit een schending vormt van de principes van de Vluchtelingenconventie.

Verzoekster heeft op verschillende wijzen haar gegronde vrees in het kader van de Vluchtelingenconventie bewezen. Zij heeft verschillende stukken om haar participatie bij de partij te staven. Ook uit haar verklaringen kan afgeleid worden dat zij lid was van de politieke partij. Zij kon hierover in detail vertellen. Doch weigert men het dossier van verzoekster grondig te onderzoeken.

Het dossier van verzoekster is duidelijk en er werden voldoende bewijzen aangeleverd die wel degelijk aantonen dat verzoekster afkomstig is van Pakistan en ernstige problemen ondervond in haar land van herkomst. Zij legde in die zin ook verklaringen af.

Het is dan ook kennelijk onredelijk van het CGVS om onvoldoende rekening te houden met de verklaringen en aangebrachte bewijselementen. Bovendien is er geen enkele gegronde reden in de beslissing aangehaald om te besluiten dat de verklaring van verzoekster ongeloofwaardig zou zijn. Tijdens een asielaanvraag dient het gevaar voor het leven van verzoekster, in geval van terugkeer naar haar land van herkomst, onderzocht te worden.

Dat zij geenszins uiteenlopende en tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Aldus dient de vraag gesteld worden in welke mate een vreemdeling, voor wie wel degelijk een reëel risico bestaat op ernstige bedreigingen van diens leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld en hiervan reeds persoonlijk het slachtoffer was, een grondig nazicht van haar asielaanvraag mag verwachten.

Dat de gegronde vrees in hoofde van verzoekster onderzocht dient te worden!

Dat het onzorgvuldig is van het CGVS om dit niet te doen!

3.2. M.b.t. de toekenning van de status van vluchteling aan verzoekster, gelet op het bestaan in haar hoofde van gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar haar land van herkomst

Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn/haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn/haar politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij/zij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoekster meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of zij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoekster in wat volgt zeer kort de verschillende criteria toelichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Pakistan is nog steeds zeer gevaarlijk voor verzoekster in het land en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van deze burgers te garanderen. Dit is een gevolg van het feit dat Pakistan hoofdzakelijk een islamitisch land is en weinig tot geen ruimte laat voor andere religies. Zij is lid van de politieke partij JKNAP, waar zij een hogere functie bekleedt.

Zij werd in Pakistan bedreigd en beschuldigd van blasfemie, gelet op haar strijd voor een vrij en socialistisch Kashmir en zodat alle burgers vredig kunnen samenleven.

Haar broer, die vluchtte naar het Verenigd Koninkrijk, ondervond dezelfde problemen.

Indien verzoekster terug dient te keren zijn zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende: "Niemand mag worden onderworpen aan foltering en onmenselijke of vernederende behandelingen of straffen".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoekster dat verwerende partij de situatie in Pakistan niet afdoende heeft onderzocht!

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verwerende partij geen twijfel hecht aan de nationaliteit van verzoekster, doch men laat na de veiligheidssituatie in Pakistan te onderzoeken. Uit het verhoor blijkt zeer duidelijk dat ze veel kennis heeft over de partij, waarvan zij lid was. Zij legde tevens haar partijkaart voor waardoor aan haar lidmaatschap niet getwijfeld kan worden.

Verzoekster heeft schrik dat zij slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst of ernstige bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van zijn religieuze overtuiging.

Dat zij onmogelijk kan terugkeren naar Pakistan.

Als zij dient terug te keren naar Pakistan ondervindt zij problemen in de Pakistaanse maatschappij.

Verzoekster wordt beschuldigd en bedreigd wegens blasfemie. De meerderheid in Pakistan is moslim, doch verzoekster strijdt voor een vrij Kashmir, waar alle godsdiensten en alle burgers in vrijheid kunnen samenleven. Bovendien organiseerde zij evenementen waarbij zij moeders en dochters waarschuwden voor de gevolgen voor hun zonen/broers wanneer zij werden opgeroepen of geroepen om zich aan te sluiten bij de extremistische organisaties Thans zijn er actuele problemen in verband met de veiligheidssituatie in Pakistan. Dit wordt als zodanig ook niet ontkend door verwerende partij, evenwel hebben zij geen grondig en afdoend onderzoek gevoerd naar de ernstige gevaren en de actuele problemen in Pakistan.

Bovendien vreest verzoekster tevens problemen in Pakistan nu Afghanistan werd overgenomen door de Taliban. De Taliban strijdt voor het doorvoeren van de Sharia, een extreme vorm van de Sharia weliswaar.

Zij vreest dat zij zullen oprukken naar de naburige landen. Gezien zij families waarschuwde voor de rekrutering van jongeren, meent zij, wanneer de Taliban ook oprukt naar de naburige landen, dat zij een terechte vrees heeft voor haar leven.

Pakistan is een islamitisch land en voorziet in haar wet nog steeds een bestraffing van blasfemie. Deze wet wordt door de overheid van Pakistan vaak misbruikt en is als het ware een passe-partout bepaling die willekeurig wordt gebruikt om religieuze minderheden te vervolgen en tot de dood te veroordelen.

Dat burgers wel degelijk vervolgd worden in Pakistan is een gekend fenomeen in het internationale nieuws. De zaak van Asia Bibi heeft maar liefst bijna 10 jaar in beslag genomen alvorens zij werd vrijgesproken voor blasfemie in Pakistan. De zaak zorgde internationaal voor heel wat ophef en zelfs na haar vrij spraak blijkt Asia Bibi nog steeds geen vrijheid te kennen.

In juni 2009 werd de vrouw gearresteerd op verdenking van blasfemie. Ze werd uiteindelijk veroordeeld tot de doodstraf een jaar later. Het hoogste gerechtshof in Pakistan deed er maar liefst acht jaar over om de vrouw tenslotte vrij te spreken op basis van gereede twijfel. De vrij spraak van Asia Bibi brengt spanningen met zich mee in Pakistan. Dit toont aan dat er niet enkel een ernstig risico bestaat op vervolging en de doodstraf in hoofde van verzoekster, maar dit toont eveneens aan dat een proces jaren in beslag neemt. Dit is een schending op artikel 6 EVRM dat bepaalt dat een rechtszaak binnen een redelijke termijn moet worden behandeld.

Bovendien is Asia Bibi na haar vrij spraak niet zonder meer in vrijheid gesteld. Niemand weet thans waar de dame zou verblijven en of zij wel degelijk in vrijheid is gesteld. In recente berichtgeving lezen we het volgende:

"But it's been more than two months since Bibi's acquittal, and not many people in Pakistan know where she is. It's been reported that Bibi has been kept in "protective custody" in an unknown location. "

"Pakistan's human rights groups and activists say it is a worrying sign that Bibi is still a "prisoner," despite her legal victory."

Het is duidelijk dat het leven van Asia Bibi in gevaar blijft in Pakistan ook al werd zij vrijgesproken. Zij is verder niet de enige die te maken kreeg met beschuldigingen van blasfemie. In het verleden werd ook een koppel opzettelijk geslagen met de dood tot gevolg voor het vermoedelijk beschadigen van een Koran. Vorig jaar werd ook een man ter dood veroordeeld wegens het delen van 'godslasterende' inhoud via WhatsApp.

Recentelijk werden ook twee christelijke broers ter dood veroordeeld op basis van blasfemie. De heren werden ervan verdacht Profeet Mohammed te hebben beledigd (via sociale media).

Zij sloegen op de vlucht nadat ze in 2011 reeds beschuldigd werden van het misdrijf. De mannen keerden echter in alle stilte terug naar hun huis. Niettemin werden ze in 2014 toch aangehouden en deed de rechtbank er maar liefst vier jaar over om hen te veroordelen. Intussen verbleven zij de hele tijd in detentie. Thans dient de bestraffing te worden bevestigd door het hoge gerechtshof en hebben zij ook de mogelijkheid om hiertegen in beroep te gaan. Wat concreet betekent dat hun rechtszaak nog jaren in beslag zal nemen.

"Nasir Sneed, director of the Centre for Legal Aid Assistance and Settlement charity supporting the brothers, said: "This is a very unfortunate situation as because of threats from hardliners lower courts pass their responsibility to the higher court and then it takes years to prove the accused innocent."

(Eigen markering)

Verwerende partij gaf zelf aan dat corruptie een veel voorkomend fenomeen is in Pakistan. Hetzelfde geldt voor de rechterlijke macht in Pakistan waardoor een eerlijk proces is uitgesloten. Een artikel stelt hierover het volgende:

"In blasphemy cases the judges are often under threat from religious fanatic, meaning trial judges frequently convict those accused of blasphemy."

Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoekster blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen.

Dat zij dan ook onder de bescherming valt van de Vluchtelingenconventie.

Dat haar situatie grondig onderzocht dient te worden.

Het CGVS schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoekster indien zij dient terug te keren naar Pakistan!

b) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoekster volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Verzoekster wordt beschuldigd en bedreigd wegens blasfemie. De meerderheid in Pakistan is moslim, doch verzoekster strijdt voor een vrij Kashmir, waar alle godsdiensten en alle burgers in vrijheid kunnen samenleven.

Bovendien organiseerde zij evenementen waarbij zij moeders en dochters waarschuwden voor de gevolgen voor hun zonen/broers wanneer zij werden opgeroepen of geronseld om zich aan te sluiten bij de extremistische organisaties.

Gezien de hoge corruptiegraad die heerst in Pakistan, een argument dat het CGVS zelf aanhaalt, zal de overheid/autoriteiten geen hulp bieden aan verzoekster. Zij staan voor een Moslimgemeenschap en tolereren geen andere zienswijze. Men kan er dan ook voor vervolgd worden met de doodstraf als mogelijke straf.

Als lid van een politieke partij (JKNAP) strijdend voor een vrij Kashmir, zal zij problemen krijgen met de autoriteiten. Zij zal opgepakt, vastgehouden of erger nog gefolterd worden, indien zij dient terug te keren naar Pakistan. Bovendien is de doodstraf een toegelaten straf voor blasfemie in Pakistan.

Dat verzoekster niet kan terugkeren omdat zij vreest voor haar leven. Zij werd nl. bedreigd voor haar activiteiten.

Indien verzoekster dient terug te keren naar Pakistan dan vreest zij dat zij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van art. 3 EVRM zal uitmaken.

Dat het leven van verzoekster in gevaar is en dat haar veiligheid in het land van herkomst niet gegarandeerd kan worden!

Dat dan ook duidelijk blijkt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoekster en dat zij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft!

c) Onmogelijkheid om de bescherming van haar land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoekster. Verzoekster is lid van een politieke partij die streeft naar een vrij en socialistisch Kashmir, in een land dat voornamelijk moslim is. Het is duidelijk dat zij geen steun kan inroepen in haar land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert omdat Pakistan een islamitisch land is.

Dat het voor verzoekster onbegrijpelijk is dat zij tot op heden geen internationale bescherming bekwam gelet op haar asielrelaas en haar achtergrond.

Dat verzoekster dan ook niet de bescherming van het land kan inroepen gezien haar lidmaatschap bij het JKNAP en dat de overheid in het beste geval afgekocht kan worden met geld om op die manier te kunnen vluchten.

3.3.M.b.t. de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus

Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoekster gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij haar echte individuele redenen na te gaan.

Heel de bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoekster ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in haar beslissing waarom verzoekster ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoekster eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Dat indien men het dossier van verzoekster grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat zij wel degelijk problemen kent en zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten.

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak. Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op haar belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming.

Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoekster zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat het CGVS hier in gebreke is gebleven en de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut heeft miskend.

Dat verzoekster de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of zij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert een reëel risico zou lopen op ernstige schade, en hij zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen "

Indien verzoekster dient terug te keren heeft zij schrik dat zij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in haar land van herkomst of ernstige bedreiging van haar leven of persoon riskeert.

Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeeft waarom men verzoekster weigert.

Men onderzoekt of motiveert niet eens grondig waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide statuten dienen onderzocht te worden en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoekster nagelaten dit te doen.

Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in haar beslissing waarom verzoekster geen subsidiaire bescherming krijgt!

Dat verzoekster werkelijk bescherming nodig heeft gelet op haar situatie.

De bestreden beslissing is m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoekster het geval is.

Dat zij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in Pakistan

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoekster weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Pakistan."

2.1.2. In een aanvullende nota van 22 november 2021 brengt de commissaris-generaal het EASO-rapport "Pakistan Security Situation" van oktober 2021 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekster al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Na lezing van het administratief dossier treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat verzoekster er niet in slaagt om haar nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Zij geeft in algemene bewoordingen een herhaling van haar relaas, maar slaagt er evenwel niet in om de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing te weerleggen of in een ander daglicht te stellen.

De bestreden beslissing besluit op goede gronden tot ongeloofwaardigheid van het asielrelaas en steunt terecht op (i) verzoeksters tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin zij problemen kende met religieuze extremisten, (ii) de voorgehouden doodsbedreigingen die in augustus 2020 uit de lucht komen gevallen, (iii) het gebrek aan overtuigende stukken die de bedreigingen staven, (iv) de vaagheid en het gebrek aan rechtstreekse bedreiging bij de uitoefening van haar activiteiten of op andere momenten, (v) de wijzigende verklaringen over de bedreigingen via haar familie- en partijleden, (vi) gebrek aan kennis van vervolgingsfeiten van mensen die politieke activiteiten uitoefenen voor JKNAP, (vii) het plots ophouden van de bedreigingen bij het verlaten van Pakistan, ook wordt de campagne voortgezet, (viii) de aanvraag van internationale bescherming in België, terwijl verzoekster naliet om in de landen die zij passeerde een verzoek zo spoedig mogelijk in te dienen.

Verzoekster spreekt ten onrechte over een negatieve bewijslast die op haar rust. De stelling dat de documenten die verzoekster heeft bijgebracht niet kan aannemen bij gebrek aan authenticiteit, gaat voorbij aan het geheel aan motieven waarom documenten slechts een ondersteunende werking kunnen hebben.

Verzoekster heeft geen enkel verweer waarom het document van JKNAP, waarin haar problemen worden vermeld, een zeer gemaakt karakter heeft. De Raad bevestigt de beoordeling dat dit stuk verzoeksters voorgehouden problemen eerder ondermijnt dan ondersteunt.

Het betoog dat de taliban zal oprukken vanuit Afghanistan naar Pakistan berust op een blote, hypothetische bewering die bijgevolg niet dienstig is.

Ook het standpunt dat religieuze minderheden worden vervolgd en gedood is niet relevant, aangezien verzoekster een soennitische moslim is en geen christen, zoals zij lijkt voor te houden in het verzoekschrift.

Verzoekster geeft meermaals te kennen dat er een grondig, zorgvuldig en verder onderzoek moet gebeuren, maar de Raad stelt vast dat zij niet verder komt dan deze algemene stelling zonder concreet aan te duiden wat verder zou moeten worden onderzocht nadat verzoeksters asielrelaas als ongeloofwaardig wordt beoordeeld. Een verwijzing naar incidenten waarbij een vrouw werd gearresteerd en veroordeeld tot de doodstraf omwille van blasfemie en twee christelijke broers ter dood werden veroordeeld omdat zij de profeet Mohamed hebben beledigd via sociale media, heeft in die zin geen betrekking op verzoekster of de betwisting die voorligt. Om dezelfde reden is de verwijzing naar corruptie bij de rechterlijke macht in Pakistan en het gebrek aan een eerlijk proces evenmin relevant *in casu*, nog daargelaten de waarde die kan worden gehecht aan de informatie die verzoekster hierover heeft aangebracht.

De verklaringen over haar broer die dezelfde problemen ondervond en naar het Verenigd Koninkrijk vluchtte blijven ongestaafd.

De motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U verklaart dat u in Pakistan actief was voor de Jammu Kashmir National Awami Party (JKNAP), welke opkomt voor een onafhankelijk Kashmir, en in het kader hiervan zou u onrechtstreeks bedreigingen hebben ontvangen sinds midden 2020 vanwege religieuze extremisten. U zou geen problemen kennen met de Pakistaanse overheid (CGVS p. 21). U bent er evenwel niet in geslaagd om op basis hiervan een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Er zijn namelijk redenen om te betwijfelen dat u tout court bedreigingen hebt ontvangen in Pakistan. Zo valt het ten eerste op dat uw verklaringen voor het CGVS en voor de DVZ zich op dit punt tegen spreken. U verklaarde voor de DVZ namelijk nog dat u al sinds 2014 problemen kende met religieuze extremisten, en hier in 2017 ook een klacht voor neerlegde (vragenlijst CGVS dd. 3 maart 2021, afdeling 3.5.). Voor het CGVS stelt u evenwel dat u pas in augustus 2020 dreigementen begon te ontvangen, via mannelijke familieleden en partijleden, en u het daardoor in de laatste maanden van uw verblijf in Pakistan te gevaarlijk achtte om nog te blijven (CGVS p. 16, 17, 19).

Aansluitend hierop is het ten tweede ook heel merkwaardig dat u verklaart als sinds 2014 actief te zijn geweest met het militeren tegen extremistische rekrutering in de streek bij de “Jihad Exposed”-campagne, maar dat u hier zo’n zes jaar lang geen problemen door gekend zou hebben, om dan in augustus 2020 plots doodsb bedreigingen en aantijgingen van blasfemie over u heen te krijgen. Hier op gewezen, kan u enkel maar speculeren dat dit te maken had met uw recente promotie tot secretaris-generaal voor uw afdeling (CGVS p. 17), welke nochtans al een jaar eerder plaatsvond (CGVS p. 12). U geeft trouwens aan dat er gedurende al deze tijd nooit enige incidenten plaatsgrepen tijdens de activiteiten (CGVS p. 13). De voorgehouden bedreigingen komen met andere woorden ietwat uit de lucht vallen.

U kan ten derde geen overtuigende stukken voorleggen om de bedreigingen tegen u te staven. U verklaart hierover dat de bedreigingen en beschuldigingen (onder meer van blasfemie) volledig mondeling gebeurden en er daarom niets van op papier staat. Het zou ook niet in de media verkondigd zijn (CGVS p. 20). Dit doet eraan twijfelen of deze beschuldiging wel gebeurd is; religieuze extremisten zijn doorgaans niet discreet als het aankomt op beschuldigingen van godslastering; de bedoeling is net om het doelwit van de beschuldiging te marginaliseren en anderen aan te sporen tot geweld.

U kan enkel een brief voorleggen van de JKNAP zelf, waarin gewag gemaakt wordt van uw problemen (document 4). Hier vallen evenwel een aantal bedenkingen bij te formuleren, los nog van de algemene fraudegevoeligheid van Pakistaanse documenten waarop infra gewezen. Deze brief heeft namelijk een zeer gemaakt karakter – het valt op dat de eerste twee en de laatste paragraaf opgesteld zijn in feilloos Engels, met degelijke opmaak. De derde paragraaf, waarin de bedreigingen tegen u worden uiteengezet, vervalt evenwel in zeer erbarmelijk taalgebruik en opmaak, met onder meer een verwarring tussen him/her als er over u gesproken wordt. Mogelijk gaat het om een brief waar enig knip- en plakwerk aan te pas kwam, of een “standaardformulier” met in te vullen vakken naar believen van de cliënt. Wat er ook van zij, dit stuk ondermijnt de aannemelijkheid van uw voorgehouden problemen eerder dan deze te ondersteunen.

Ten vierde is het ook merkwaardig dat u stelt nooit persoonlijk bedreigd of geconfronteerd geweest te zijn bij het uitvoeren van uw activiteiten of op andere momenten. U maakt enkel gewag van een buurjongen die u aanmaande om te stoppen met uw activiteiten, maar verwijst voor het overige steevast naar bedreigingen die u ontvangen zou hebben via mannelijke familieleden en partijleden (CGVS p. 16, 17). Dit valt maar moeilijk te geloven; u maakt gewag van bedreigingen die ernstig genoeg zouden geweest zijn om u ertoe aan te zetten het land te verlaten, maar tegelijk zou u zelf nooit persoonlijk bedreigd geweest zijn. Mogelijk gaat het hier om een poging om enige afstand te creëren tussen u en de voorgehouden bedreigingen, en u zo te ontslaan van de noodzaak om hier in al te veel detail over te hoeven vertellen. U blijft dan ook doorheen get onderhoud vaag over de inhoud van de bedreigingen, en komt nooit verder dan te stellen dat u verweten werd anti-Islam te zijn, anti-Pakistan te zijn, en blasfemie te hebben gepleegd (CGVS p. 18). Dergelijke vaagheid komt de aannemelijkheid van hetgeen u beweert niet ten goede.

Bovendien, als u ten vijfde verder over deze zaken bevraagd wordt, geeft u aan dat u nooit persoonlijk bedreigd werd omdat de extremisten in kwestie niet konden verschijnen op activiteiten exclusief georganiseerd voor vrouwen (CGVS p. 17, 18)). Het valt evenwel te betwijfelen dat extremisten die u met de dood bedreigen omwille van blasfemie zich hier veel van zouden aantrekken. Trouwens geeft u daarna ook aan dat alle bedreigingen die uw familie- en partijleden ontvingen gebeurden via SMS of telefonisch, waardoor het excuus dat u op exclusief vrouwelijke activiteiten aanwezig was niet meer van tel is. Hier op gewezen, verandert u het geweer van schouder en stelt u dat de extremisten uw telefoonnummer niet kenden (CGVS p. 17), wat maar erg ad hoc overkomt als uitleg. Trouwens stelt u later in het onderhoud, bevraagd over de mogelijkheid om u elders te vestigen om aan het probleem te ontsnappen, dat de extremisten daarentegen wel zouden weten waar al uw familieleden wonen elders in Pakistan (CGVS p. 20). Het lijkt maar moeilijk voor te stellen dat ze op de hoogte zouden zijn van de telefoonnummers en woonplaatsen van uw familieleden, maar niet uw nummer zouden kunnen achterhalen.

Ten zesde geeft u trouwens aan dat u geen weet hebt van iemand van de JKNAP die gedood zou zijn bij het uitoefenen van politieke activiteiten, met hoge of lage functie (CGVS p. 14). Dergelijk gebrek aan voorgaande vervolgingsfeiten bij mensen met een hoger profiel dan u maakt het minder aannemelijk dat u op basis van louter onrechtstreekse bedreigingen, zo die al voor waar genomen worden, een gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren.

Het is ten zevende trouwens opvallend dat na uw vertrek uit het land de bedreigingen volgens u plots ophielden, ook al zetten uw collega's de campagne tegen extremistische rekrutering naar uw eigen zetten voort (CGVS p. 19). U zou enkel onrechtstreeks via familieleden en andere partijleden bedreigd geweest zijn, maar dit alles houdt op van zodra u het land verlaat – dit valt maar moeilijk te geloven; minstens zou men verwachten dat uw kameraden die de campagne voortzetten het doelwit van de extremisten zouden worden. Het maakt de door u voorgehouden dreigingen tegen u alleen verder onaannemelijk.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen internationale bescherming heeft gevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (met name in Frankrijk; CGVS p. 19, 20). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en internationale bescherming vraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliel in de landen die u passeerde en pas in België internationale bescherming verzocht doet verder afbreuk aan de beweerte reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een

reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielerlaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen.

Documenten hebben enkel een ondersteunende werking, en ze kunnen niet de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen herstellen – en er is supra al gewezen op specifieke problemen met document 4. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.”

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op haar asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoekster, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer zij naar haar land van herkomst terugkeert, zij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De bestreden beslissing oordeelde op dit punt op goede gronden als volgt:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door Cedoca (zie EASO Country of Origin Information Report: Pakistan Security Situation van oktober 2020 beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/easo-coi-report-security-situation-9> of <https://www.cgvs.be/nl> blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verdergezet. Zo is er in geheel Pakistan sprake van een verdere daling in het aantal veiligheidsincidenten, alsook een vermindering van het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's tot op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt evenwel dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PCK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Azad Kashmir te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan controlled Kashmir relatief stabiel is. In de voorbije jaren vonden er nauwelijks aanslagen plaats. De regio kan dan ook bestempeld worden als de meest stabiele in Pakistan. De situatie aan de Pakistaans-Indiase grens intensifieerde echter wel. Niettegenstaande Pakistan en India eind mei 2018 een staakt-het-vuren afkondigden vonden er nog steeds grensoverschrijdende aanvallen plaats. Nadat in februari 2019 een zelfmoordaanslag plaatsvond waarbij 42 Indische soldaten stierven, stegen de spanningen tussen Pakistan en India en werd een toename in militaire activiteiten en incidenten aan de grens gerapporteerd, waarbij ook burgerslachtoffers vielen te betreuren. Deze trend zette zich verder in 2020, met een intensifiëring van het aantal grensoverschrijdende incidenten. Er is evenwel geen sprake van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten aan voornoemde grens.

In de regio Gilgit-Baltistan vonden weinig tot geen incidenten plaats binnen de rapporteringsperiode. De bombardementen aan de grens zorgden in 2019 voor een tijdelijke interne ontheemding.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Azad Kashmir en Gilgit-Baltistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De door de commissaris-generaal in zijn aanvullende nota bijgebrachte informatie bevestigt deze analyse.

De vaststellingen in de bestreden beslissing op dit punt worden dan ook overgenomen.

Hoewel dit de uitzonderlijke situatie betreft waarbij collectieve elementen een belangrijke rol spelen, moet niettemin verzoeksters verzoek om internationale bescherming ook systematisch individueel worden onderzocht en dit in verhouding tot de twee andere in artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet bedoelde situaties.

Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven en de situatie waarbij rekening wordt gehouden met haar persoonlijke omstandigheden, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande.

Zij voert geen andere redenen aan waarom zij niet kan terugkeren naar de provincie Azad Kashmir in Pakistan.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar de provincie Azad Kashmir in Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b), of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP